

**การศึกษาสมรรถนะในการควบคุมฝูงชนของตำรวจพลร่ม ค่ายนเรศวร
อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี**
**Capability Study of Crowd Control Police Paratroops Naresuan Camp, Cha Am
District, Phetchaburi Province**

อสมภรณ์ เกตุชุม*
Asamaporn Ketchum

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสมรรถนะในการควบคุมฝูงชนของตำรวจพลร่ม ค่ายนเรศวร อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี 2) เปรียบเทียบสมรรถนะในการควบคุมฝูงชนของตำรวจพลร่ม ค่ายนเรศวร อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล และ 3) ศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อระดับสมรรถนะในการควบคุมฝูงชนกับสมรรถนะในการควบคุมฝูงชนของตำรวจพลร่ม ค่ายนเรศวร อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ข้าราชการตำรวจกองร้อยควบคุมฝูงชนของตำรวจพลร่ม ค่ายนเรศวร จำนวน 175 คน ใช้สูตรของยามานเอนในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม และการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่า 1) สมรรถนะในการควบคุมฝูงชนของตำรวจพลร่ม ค่ายนเรศวร อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน เมื่อพิจารณารายด้านเรียงจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ได้แก่ ด้านความสำเร็จของงาน ด้านการปกครองบังคับบัญชา และด้านนโยบายและการบริหารงาน 2) ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะในการควบคุมฝูงชนของตำรวจพลร่ม ค่ายนเรศวร อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล พบว่า อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน และประสบการณ์ในการทำงานที่ต่างกัน มีระดับสมรรถนะในการควบคุมฝูงชนไม่แตกต่างกัน 3) ผลการศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อระดับสมรรถนะในการควบคุมฝูงชนของตำรวจพลร่ม ค่ายนเรศวร อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี พบว่า มีความสัมพันธ์เชิงบวก ในทิศทางเดียวกันในระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ

* นักศึกษาปริญญาโทรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาประชาคมเมืองและชนบท มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ได้แก่ ด้านนโยบายและการบริหารงาน ด้านการปกครองบังคับบัญชา และด้านการได้รับการยอมรับนับถือ

การวิจัยครั้งนี้ ได้องค์ความรู้คือสมรรถนะของข้าราชการตำรวจพลร่ม ค่ายนเรศวร ขึ้นอยู่กับปัจจัยแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน จึงมีข้อเสนอแนะว่าผู้บังคับบัญชาระดับสูงควรให้ความสำคัญในเรื่องของการสร้างแรงจูงใจในการทำงานเพิ่มขึ้น ซึ่งจะทำให้การปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้น

คำสำคัญ : สมรรถนะ, การควบคุมฝูงชน

Abstract

The purposes of this research were to 1) study the capability of crowd control police paratroops Naresuan camp, Cha am district, Phetchaburi province 2) compare the capability of crowd control police paratroops Naresuan camp, Cha am district, Phetchaburi province with different personal status and 3) examine the relationship between factors affecting capability of crowd control and capability of crowd control of police paratroops Naresuan camp. The 175 research samples, Selected by using Taro Yamane's formula, were police paratroops Naresuan camp in Cha-am District, Phetchaburi Province. The tools for collecting data were the questionnaire and structured interview form. The data were analyzed by using percentage, mean, standard deviation, F-test, one way Analysis of Variance, Scheffé's method for pair difference test, and Pearson's correlation coefficient.

It was found from the study that: 1) The capability of crowd control police paratroops Naresuan camp, Cha am district, Phetchaburi province was overall at a high level. The three aspects with high level of competency were, in descending order, capability success, governance, and policy and administration. 2) The capability of crowd control police paratroops Naresuan camp with different age, educational level, work position, and work experience was not different. 3) There was a positive relationship with a high level between factors affecting capability of crowd control and capability of crowd control of police paratroops Naresuan camp with statistical significance at 0.01 level. The three aspects with the high relationship level were, in descending order, policy and administration, governance, and acceptance.

The research findings showed that the paratroop police officers' controlling competency was depend on their morale and personal motivation. This suggests that the higher commanders should have policy and priority on creating more morale and motivation in order to increase the police officers' performance, effectiveness and efficiency.

Keyword : Capability, crowd control

บทนำ

ปัจจุบันสภาพทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคมในประเทศ ในส่วนภูมิภาค และสังคมโลกยุคปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างคนในสังคม ส่งผลให้มีการชุมนุมเรียกร้องสิทธิหรือผลประโยชน์ของกลุ่มต่างๆ ซึ่งการชุมนุมเรียกร้องโดยสงบถือว่าเป็นสิทธิอันชอบธรรมตามรัฐธรรมนูญที่ประชาชนทุกคนสามารถกระทำได้ โดยการชุมนุมนั้นจะต้องไม่เป็นการละเมิดต่อกฎหมายหรือสิทธิอันชอบธรรมของผู้อื่น หรือทำให้ผู้อื่นได้รับความเดือดร้อน การแก้ไขปัญหาเป็นหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยตรงที่ต้องเข้าไปเจรจาเพื่อรับทราบในกรณีที่มีการชุมนุมเรียกร้องนั้นเกินกว่าขอบเขตเสรีภาพที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ และละเมิดต่อกฎหมายหรือได้เปลี่ยนไปเป็นการก่อความวุ่นวาย ตามปกติแล้วเจ้าหน้าที่ตำรวจในสถานีตำรวจภูธร สถานีตำรวจนครบาล ท้องที่เกิดเหตุมีหน้าที่ในการรักษาความสงบเรียบร้อยและแก้ไขปัญหามา แต่ในบางครั้งเหตุการณ์ได้รุนแรงขึ้นกลายเป็นการก่อการจลาจล ซึ่งมีความจำเป็นที่จะต้องได้รับการสนับสนุนชุดปฏิบัติการพิเศษที่มีขีดความสามารถในด้านต่างๆ เข้าสนับสนุนการปฏิบัติและแก้ไขสถานการณ์ก่อความไม่สงบที่เกิดขึ้นได้

สำนักงานตำรวจแห่งชาติต้องมีการะในการแก้ไขปัญหาความเคลื่อนไหวของฝูงชนซึ่งมีต่อเนื่องมาโดยตลอด ลักษณะของความเคลื่อนไหวดังกล่าวมีความแตกต่างจากความเคลื่อนไหวของฝูงชนในอดีตหลายประการ เช่น เป็นการเคลื่อนไหวของฝูงชนที่มีลักษณะของความต่อเนื่องใช้เวลานาน มีการจัดตั้งอย่างเป็นระบบ การกำหนดทิศทางและความเคลื่อนไหวเป็นไปอย่างมีเอกภาพมากกว่าความเคลื่อนไหวของฝูงชนที่ผ่านมาในอดีต ซึ่งรัฐบาลได้แก้ปัญหาคความเคลื่อนไหวของฝูงชนในปี พ.ศ.2551 ด้วยการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินที่มีความร้ายแรงถึง 2 ครั้ง และภายในปีเดียวกันก็มีการเปลี่ยนแปลงรัฐบาลถึง 2 ครั้ง ในปัจจุบันและอนาคต ยังไม่มีที่ท่าว่าความเคลื่อนไหวของฝูงชนในลักษณะที่ผ่านมาจะยุติลง ในทางกลับกันความเคลื่อนไหวดังกล่าวอาจจะยังได้รับการขยายผลยิ่งขึ้น ซึ่งหมายถึงความยุ่งยาก ซับซ้อนในการปฏิบัติงานควบคุม ฝูงชนของสำนักงานตำรวจแห่งชาติก็ประสบกับปัญหามากจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

สำนักงานตำรวจแห่งชาติเป็นกลไกของรัฐ มีหน้าที่โดยตรงในการเข้าแก้ไขสถานการณ์เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อย และดำเนินการให้ความเคลื่อนไหวของฝูงชนอยู่ในกรอบของกฎหมาย ต้องทำหน้าที่อย่างหนักในการแก้ไขปัญหาความเคลื่อนไหวของฝูงชน กำลังตำรวจที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการควบคุมฝูงชนมีไม่เพียงพอ ต้องระดมกำลังตำรวจที่รับผิดชอบพื้นที่รวมทั้งกำลังตำรวจจากหน่วยอื่นๆ เข้ามาสนธิกำลังเพื่อปฏิบัติภารกิจ ต้องมีการจัดองค์กรเพื่อการบริหารจัดการกำลังขนาดใหญ่ พร้อม ๆ กับการจัดองค์กรเพื่อบริหารเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ซึ่งมีความยุ่งยาก สลับซับซ้อนในหลายๆ ประการ ทำให้ตลอดระยะเวลาของปี พ.ศ.2551 สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้รับ

บทเรียนจากการปฏิบัติงานควบคุมฝูงชนมากมาย บทเรียนที่ได้รับนี้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับการศึกษาวิเคราะห์ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาปรับปรุงประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานควบคุมฝูงชนของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (ลิขิต สุทธะพินทุ, 2552 : 1)

กองบังคับการสนับสนุนทางอากาศ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดนหรือที่คนส่วนใหญ่รู้จักในนาม “พลร่มค่ายนเรศวร” มีหน้าที่เป็นหน่วยกำลังหลักในการสนับสนุนของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (สตช.) กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน (บช.ตชด.) กองบัญชาการตำรวจนครบาล (บช.น.) และภูธรภาค 1 - 9 ในภารกิจสำคัญมีพื้นที่ปฏิบัติการครอบคลุมทุกภูมิภาคทั่วประเทศรวมทั้งภารกิจในการสนับสนุนการป้องกัน แก้ไขปัญหาสำคัญที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงของชาติ เช่น สถานการณ์การก่อการร้ายในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้หรือพื้นที่อื่นๆ ภารกิจการถวายความปลอดภัยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ และพระบรมวงศานุวงศ์ ทุกพระองค์ ที่เสด็จแปรพระราชฐานหรือเสด็จฯ ปฏิบัติพระราชกรณียกิจและทรงงานตามโครงการพระราชดำริหรือเสด็จเยี่ยมราษฎร เพื่อมอบหมายหน้าที่ ให้ครอบคลุมภารกิจตามลักษณะงานของกองบังคับการสนับสนุนทางอากาศ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน (บก.สอ.บช.ตชด.) โดยเฉพาะสถานการณ์การก่อความไม่สงบซึ่งต้องใช้กำลังพลกองร้อยควบคุมฝูงชน ไปปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย

ดังนั้น กองบังคับการสนับสนุนทางอากาศ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน หรือตำรวจพลร่ม ค่ายนเรศวร จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องศึกษาสมรรถนะในการควบคุมฝูงชนของตำรวจพลร่ม ค่ายนเรศวร เพื่อนำไปสู่การส่งเสริมและกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ มีส่วนผลักดันในการเพิ่มขีดความสามารถของสมรรถนะในการปฏิบัติงานควบคุมฝูงชนของตำรวจพลร่ม ค่ายนเรศวร ไม่ใช่เพียงเพื่อสำหรับการปฏิบัติงานเพื่อแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าเมื่อเผชิญเหตุเท่านั้น หากแต่เป็นการเตรียมความพร้อมเพื่อรับมือกับสถานการณ์ที่ไม่แน่นอนที่ฝูงชนสร้างขึ้น ถ้าตำรวจพลร่ม ค่ายนเรศวร มีสมรรถนะในการควบคุมฝูงชน มีทักษะ ความรู้ มีความพร้อมและมีบทบาทที่สำคัญในการควบคุมฝูงชนอยู่เสมอแล้ว จะส่งผลให้การปฏิบัติงานของตำรวจพลร่ม ค่ายนเรศวร บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาสมรรถนะในการควบคุมฝูงชนของตำรวจพลร่ม ค่ายนเรศวร ในสังกัดกองบังคับการสนับสนุนทางอากาศ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการช่วยให้การปฏิบัติหน้าที่ในการควบคุมฝูงชนของข้าราชการตำรวจพลร่ม ค่ายนเรศวร มีประสิทธิภาพและยังได้รับความไว้วางใจจากประชาชน อีกทั้งยังช่วยให้ผู้บังคับบัญชา ตระหนักถึงความเป็นจริงในด้านต่างๆ และแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นแก่ข้าราชการตำรวจของตน อันจะได้หาแนวทางในการช่วยให้ข้าราชการตำรวจมีขวัญและกำลังใจในการทำหน้าที่ดียิ่งขึ้น และเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขประสิทธิภาพในการทำงานของข้าราชการตำรวจ โดยเฉพาะตำรวจ

พลร่มที่มีหน้าที่ในการควบคุมฝูงชน ซึ่งมีความสำคัญเป็นอย่างมากต่องานของสำนักงานตำรวจแห่งชาติให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสมรรถนะในการควบคุมฝูงชนของตำรวจพลร่ม ค่ายนเรศวร อำเภอสระอ่าว จังหวัดเพชรบุรี
2. เพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะในการควบคุมฝูงชนของตำรวจพลร่ม ค่ายนเรศวร อำเภอสระอ่าว จังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อระดับสมรรถนะในการควบคุมฝูงชน กับสมรรถนะในการควบคุมฝูงชนของตำรวจพลร่ม ค่ายนเรศวร อำเภอสระอ่าว จังหวัดเพชรบุรี

สมมติฐานการวิจัย

1. ระดับสมรรถนะในการควบคุมฝูงชนของตำรวจพลร่ม ค่ายนเรศวร อำเภอสระอ่าว จังหวัดเพชรบุรี อยู่ในระดับปานกลาง
2. สถานภาพส่วนบุคคลของตำรวจพลร่ม ที่ต่างกัน มีผลต่อระดับสมรรถนะในการควบคุม ฝูงชนของตำรวจพลร่ม ค่ายนเรศวร อำเภอสระอ่าว จังหวัดเพชรบุรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
3. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อระดับสมรรถนะในการควบคุมฝูงชน มีความสัมพันธ์ในทางบวก กับสมรรถนะในการควบคุมฝูงชนของตำรวจพลร่ม ค่ายนเรศวร อำเภอสระอ่าว จังหวัดเพชรบุรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

วิธีดำเนินการวิจัย

ตัวแปร ที่ผู้วิจัยใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่

ตัวแปรต้น ได้แก่ 1) ปัจจัยสถานภาพส่วนบุคคลของตำรวจพลร่ม ค่ายนเรศวรที่ปฏิบัติหน้าที่ควบคุมฝูงชน ประกอบด้วย อายุ ตำแหน่ง ระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน 2) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อระดับสมรรถนะในการควบคุมฝูงชน ตามแนวความคิดของ เฮอส์สเบิร์ก (Herzberg อ้างถึงใน ศิริพงษ์ ฤดาวัลย์ ณ อยุธยา, 2542 : 110-112) ประกอบด้วย ด้านการได้รับการยอมรับนับถือ ด้านความสำเร็จของงาน ด้านนโยบายและการบริหารงาน ด้านการปกครองบังคับบัญชา และด้านความรับผิดชอบ

ตัวแปรตาม ได้แก่ สมรรถนะในการปฏิบัติงานควบคุมฝูงชนตามแนวความคิดของ เดวิด แมคเคลแลนด์ (David C. McClelland อ้างถึงใน อานนท์ ศักดิ์วรวิชญ์, 2547 : 61) ประกอบด้วย ความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skills) เจตคติ (Attitude) และคุณลักษณะส่วนบุคคล (Personal Characteristic or Attributes)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย กำลังพลกองร้อยควบคุมฝูงชน จำนวน 2 กองร้อย โดยแบ่งเป็น กองร้อยควบคุมฝูงชนชาย 1 กองร้อย จำนวน 154 นาย และกองร้อยควบคุมฝูงชนหญิง 1 กองร้อย จำนวน 154 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 308 คน นอกจากนี้ยังมีผู้บังคับบัญชา จำนวนทั้งสิ้น 9 คน รวมจำนวนประชากรทั้งสิ้น 317 คน ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

1. กลุ่มผู้บังคับบัญชา ได้แก่ ผู้บังคับบัญชาระดับสูง จำนวนทั้งสิ้น 4 คน ผู้บังคับบัญชา ระดับกลาง จำนวนทั้งสิ้น 5 คน
2. กลุ่มเจ้าหน้าที่ปฏิบัติการ ประกอบด้วย รองผู้บังคับกองร้อยควบคุมฝูงชน ผู้บังคับหมวด กองร้อยควบคุมฝูงชน ผู้บังคับหมู่ กองร้อยควบคุมฝูงชน และผู้ปฏิบัติกองร้อยควบคุมฝูงชน จำนวนทั้งสิ้น 308 คน

กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการศึกษาวิจัย แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

1. กลุ่มผู้บังคับบัญชา ใช้ประชากรเป็นกลุ่มตัวอย่าง
2. กลุ่มเจ้าหน้าที่ปฏิบัติการ ใช้วิธีการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างใช้สูตรของ ทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane อ้างถึงใน ธาณินทร์ ศิลป์จารุ, 2550 : 47) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 175 คน

เครื่องมือในการวิจัย

แบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ

1. การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง เป็นการสัมภาษณ์ที่มีชุดคำถามเตรียมไว้ก่อนการสัมภาษณ์ ซึ่งชุดคำถามเป็นคำถามที่เกี่ยวกับสมรรถนะในการปฏิบัติงานควบคุม ฝูงชนของตำรวจพลร่ม ค่ายนเรศวร ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง โดยใช้สัมภาษณ์กลุ่มผู้บังคับบัญชาจำนวน ทั้งสิ้น 9 คน
2. แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือที่เกี่ยวกับสมรรถนะในการปฏิบัติงานควบคุมฝูงชนของตำรวจพลร่ม ค่ายนเรศวร โดยใช้เครื่องมือที่เป็นแบบสอบถามกับกลุ่มเจ้าหน้าที่ปฏิบัติการจำนวน 175 คน แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อระดับสมรรถนะในการควบคุมฝูงชนของตำรวจพลร่ม ค่ายนเรศวร ลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตอนที่ 3 แบบสอบถาม

เกี่ยวกับสมรรถนะในการปฏิบัติงานควบคุมฝูงชนของตำรวจพลร่ม ค่ายนเรศวร ลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

การเก็บรวบรวมข้อมูล การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

ผู้วิจัยได้ดำเนินการขอหนังสือจากศูนย์จัดการการศึกษานอกสถานที่ตั้ง มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ถึงผู้บังคับการกองบังคับการสนับสนุนทางอากาศ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลกับข้าราชการตำรวจ กองร้อยควบคุมฝูงชน ค่ายนเรศวร ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมด้วยตนเอง นำแบบสอบถามที่ได้กลับคืนมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูป

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการโดยนำข้อมูลไปวิเคราะห์ประมวลผลทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ดังนี้ วิเคราะห์เชิงพรรณนาสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ สถิติที่ใช้คือ ร้อยละ วิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อระดับสมรรถนะในการควบคุมฝูงชนของตำรวจพลร่ม ค่ายนเรศวร อำเภอดงหลวง จังหวัดสุพรรณบุรี และวิเคราะห์สมรรถนะในการควบคุมฝูงชนของตำรวจพลร่ม ค่ายนเรศวร อำเภอดงหลวง จังหวัดสุพรรณบุรี โดยหาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยยึดเกณฑ์ของเบสต์และคานน์ (Best & Kahn, 1989 อ้างถึงใน สินพันธุ์พินิจ, 2547 : 155)

สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาสมรรถนะในการควบคุมฝูงชนของตำรวจพลร่ม ค่ายนเรศวร อำเภอดงหลวง จังหวัดสุพรรณบุรี ปรากฏผลดังนี้

1. สถานภาพส่วนบุคคล ของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านอายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง และประสบการณ์การทำงาน ของข้าราชการตำรวจกองร้อยควบคุมฝูงชนตำรวจพลร่ม ค่ายนเรศวร มีลักษณะดังต่อไปนี้

ด้านอายุ มีอายุแตกต่างกันเรียงตามลำดับ คือ อายุระหว่าง 26-30 ปี อายุระหว่าง 31-40 ปี อายุระหว่าง 41-50 ปี อายุต่ำกว่า 25 ปี และอายุ 51 ปีขึ้นไป

ด้านระดับการศึกษา ส่วนใหญ่ มีระดับการศึกษาปริญญาตรี ต่ำกว่าปริญญาตรี และปริญญาโท ตามลำดับ

ด้านตำแหน่งของตำรวจพลร่ม ส่วนใหญ่ปฏิบัติหน้าที่ตามตำแหน่งต่าง ๆ เรียงตามลำดับ คือ เจ้าหน้าที่ปฏิบัติการ บก.ร้อย ผบ.หมู่ รองผบ.ร้อย และ ผบ.มว.

ด้านประสิทธิภาพการทำงาน ส่วนใหญ่มีประสิทธิภาพในการทำงานต่ำกว่า 5 ปี 6-10 ปี 11-15 ปี 16-20 ปี และ 21 ปีขึ้นไป ตามลำดับ

2. ในการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อระดับสมรรถนะในการปฏิบัติงานควบคุมฝูงชนของตำรวจพลร่ม ค่ายนเรศวร อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงตามลำดับ คือ ด้านความสำเร็จของงาน ด้านการปกครองบังคับบัญชา ด้านนโยบายและการบริหารงาน ด้านความรับผิดชอบ และด้านการได้รับการยอมรับนับถือ

3. ผลการวิเคราะห์สมรรถนะในการปฏิบัติงานควบคุมฝูงชนของตำรวจพลร่ม ค่ายนเรศวร อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่อยู่ในระดับมาก คือ ด้านทักษะ ด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล และด้านความรู้ ตามลำดับ ส่วนด้านเจตคติอยู่ในระดับปานกลาง

4. สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1 ระดับสมรรถนะในการควบคุมฝูงชนของตำรวจพลร่ม ค่ายนเรศวร อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี อยู่ในระดับปานกลาง ผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะในการควบคุมฝูงชนของตำรวจพลร่ม ค่ายนเรศวร อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านทักษะ ด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล และด้านความรู้อยู่ในระดับมากตามลำดับ ส่วนด้านเจตคติอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้

สมมติฐานข้อที่ 2 สถานภาพส่วนบุคคลของตำรวจพลร่ม ที่ต่างกันมีผลต่อระดับสมรรถนะในการควบคุมฝูงชนของตำรวจพลร่ม ค่ายนเรศวร อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.5

สมมติฐานข้อที่ 3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อระดับสมรรถนะในการควบคุมฝูงชน มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับสมรรถนะในการควบคุมฝูงชนของตำรวจพลร่ม ค่ายนเรศวร อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อระดับสมรรถนะในการควบคุมฝูงชน มีความสัมพันธ์เชิงบวกในทิศทางเดียวกันในระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านมีความสัมพันธ์เชิงบวกในทิศทางเดียวกัน ในระดับที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้แก่ ด้านนโยบายและการบริหารงาน และด้านการปกครองบังคับบัญชา มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูงมาก ส่วนด้านการได้รับการยอมรับนับถือ ด้านความสำเร็จของงาน มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง ซึ่งมีค่าความสัมพันธ์เท่ากัน และด้านความรับผิดชอบมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูงเป็นอันดับสุดท้ายตามลำดับ

5. ผลการวิเคราะห์การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างกลุ่มผู้บังคับบัญชาระดับสูงของตำรวจพลร่ม ค่ายนเรศวร อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ซึ่งผู้วิจัยได้สรุปโดยรวม ดังนี้

ด้านความรู้ พบว่า เจ้าหน้าที่ควบคุมฝูงชนของตำรวจพลร่ม ค่ายนเรศวร มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับยุทธวิธีการควบคุมฝูงชนเป็นอย่างดี เนื่องจากเจ้าหน้าที่ควบคุมฝูงชนทุกคนจะต้องผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรการควบคุมฝูงชน ทำให้สามารถเข้าใจหลักการปฏิบัติและกรอบการทำงาน นอกจากนี้ยังต้องฝึกทบทวนหลักสูตรการควบคุมฝูงชนทุกปี และจะซ้อมแผนการควบคุมฝูงชนก่อนออกปฏิบัติหน้าที่ควบคุมฝูงชนทุกครั้ง เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมสำหรับการปฏิบัติงานควบคุมฝูงชน

ด้านทักษะ พบว่า เจ้าหน้าที่ควบคุมฝูงชนของตำรวจพลร่ม ค่ายนเรศวร มีทักษะในการปฏิบัติงานด้านการควบคุมฝูงชนได้เป็นอย่างดี เนื่องจากมีการฝึกซ้อมและทบทวนการปฏิบัติงานการควบคุมฝูงชนทุกปี และเมื่อมีเหตุการณ์ชุมนุมจะมีคำสั่งให้เจ้าหน้าที่ควบคุมฝูงชนของตำรวจพลร่ม ค่ายนเรศวรเตรียมความพร้อมจากผู้บังคับบัญชาระดับสูงของหน่วยงานต้นสังกัดหลัก ซึ่งเจ้าหน้าที่ควบคุมฝูงชนของตำรวจพลร่ม ค่ายนเรศวรจะต้องซ้อมแผนการปฏิบัติงานควบคุมฝูงชนทุกครั้ง

ด้านเจตคติ พบว่า ผู้บังคับบัญชาทุกระดับให้ความสำคัญเกี่ยวกับการปฏิบัติงานการควบคุมฝูงชน แต่บางอย่างต้องถือปฏิบัติตามคำสั่งของหน่วยงานต้นสังกัดหลัก เนื่องจากค่ายนเรศวรเป็นเพียงหน่วยงานย่อยของส่วนกองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน อำนาจการบริหารส่วนใหญ่ต้องฟังคำสั่งกองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน ซึ่งค่ายนเรศวรก็ทำได้เพียงการเตรียมความพร้อมทั้งร่างกาย จิตใจ รวมไปถึงอุปกรณ์ต่างๆ เพื่อรองรับคำสั่งให้ปฏิบัติการกิจกรปฏิบัติงานการควบคุมฝูงชน

ด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล พบว่า เจ้าหน้าที่ควบคุมฝูงชนของตำรวจพลร่ม ค่ายนเรศวรมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้ร่วมงานและกลุ่มฝูงชน เนื่องจากเจ้าหน้าที่ควบคุมฝูงชนของตำรวจพลร่ม ค่ายนเรศวร เป็นข้าราชการตำรวจซึ่งต้องรับใช้ประชาชน ในการปฏิบัติงานควบคุมฝูงชนหลายครั้งกลุ่มผู้ชุมนุมส่วนใหญ่ให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ควบคุมฝูงชนของตำรวจพลร่ม ค่ายนเรศวรเป็นอย่างดี

การอภิปรายผล

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาสมรรถนะในการควบคุมฝูงชนของตำรวจพลร่ม ค่ายนเรศวร อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ได้ดังนี้

1. ด้านความรู้ ข้าราชการตำรวจพลร่ม ค่ายนเรศวร อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี มีความรู้เกี่ยวกับการใช้สารเคมีในการควบคุมฝูงชน มากที่สุด รองลงมาคือ มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับยุทธวิธีการควบคุมฝูงชน มีความรู้เรื่องกรอบการปฏิบัติงานควบคุมฝูงชน ทราบถึงนโยบายและแนวทางในการควบคุมฝูงชน ตามลำดับ และมีความรู้เกี่ยวกับอุปกรณ์และการใช้ในการควบคุมฝูงชนน้อยที่สุด ซึ่งมี

ระดับปฏิบัติอยู่ในระดับมากทั้งหมด นอกจากนี้ยังพบว่าปัจจัยสถานภาพส่วนบุคคลด้านตำแหน่งงานของข้าราชการตำรวจพลร่ม ค่ายนเรศวร อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ที่ต่างกัน มีความรู้ในการปฏิบัติงานควบคุมฝูงชนแตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากข้าราชการตำรวจพลร่มค่ายนเรศวร อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ได้ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรการควบคุมฝูงชนทุกคน ทำให้ข้าราชการตำรวจพลร่มค่ายนเรศวร อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี มีความรู้เกี่ยวกับขั้นตอนการปฏิบัติงานรวมถึงการใช้อุปกรณ์ในการควบคุมฝูงชนอยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ยังต้องฝึกทบทวนการปฏิบัติงานควบคุมฝูงชนเป็นประจำทุกปี และจะได้รับการฝึก ทดสอบ ก่อนวางกำลังทุกครั้งก่อนออกปฏิบัติงานควบคุมฝูงชน เพื่อให้การปฏิบัติงานควบคุมฝูงชนเป็นไปด้วยความถูกต้อง พร้อมเพียง เรียบร้อยและมีประสิทธิภาพเป็นไปตามมาตรฐานสากล

จากผลการวิจัยดังกล่าวนี้ทำให้ทราบว่าข้าราชการตำรวจพลร่ม ค่ายนเรศวร อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ส่วนใหญ่มีความสนใจและมีความเอาใจใส่ต่อการเรียนรู้และการฝึกอบรมการปฏิบัติหน้าที่ในการควบคุมฝูงชนอยู่ในระดับสูงทำให้ผลการวิจัยการศึกษาสมรรถนะในการควบคุมฝูงชนของตำรวจพลร่ม ค่ายนเรศวร อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ด้านความรู้อยู่ในระดับสูง ซึ่งผลการวิจัยมีความสอดคล้องกับแนวคิดของ อากรณ ภู่วิทยพันธ์ (2548) ซึ่งได้กล่าวถึงสมรรถนะด้านความรู้ว่าเป็นข้อมูลหรือสิ่งที่ถูกส่งสมมาจากการศึกษาทั้งในสถาบันการศึกษา สถาบันฝึกอบรมสัมมนา หรือการศึกษาด้วยตนเองรวมถึงข้อมูลที่ได้รับจากการสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และประสบการณ์กับผู้รู้ทั้งในสายวิชาชีพเดียวกันและต่างสายวิชาชีพ ซึ่งเป็นไปตามหลักแนวคิดทฤษฎีของ แมคเคลแลนด์ (McClelland, 1993) ที่ได้กล่าวถึงสมรรถนะด้านความรู้ คือความรู้เฉพาะในเรื่องที่ ต้องรู้ เป็นความรู้ที่เป็นสาระสำคัญ เช่น ความรู้ด้านเครื่องยนต์ เป็นต้น สำหรับงานวิจัยนี้เป็นความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติงานควบคุมฝูงชนเท่านั้น

2. ด้านทักษะ ข้าราชการตำรวจพลร่ม ค่ายนเรศวร อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี มีทักษะในการควบคุมฝูงชน สามารถจัดรูปขบวนและเคลื่อนที่ตามยุทธวิธีควบคุมฝูงชนแบบสากลมากที่สุด รองลงมาคือ มีทักษะสามารถปฏิบัติรูปขบวนการควบคุมฝูงชน ระดับหมู่ หมวด และกองร้อยได้อย่างรวดเร็วและแม่นยำ มีทักษะสามารถใช้ไล่ กระบอง ทางยุทธวิธี ได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีทักษะสามารถปฏิบัติรูปขบวนสัญญาณและสั่งการในการควบคุมฝูงชน ตามลำดับ และมีทักษะยุทธวิธีในการจับกุม น้อยที่สุด ซึ่งมีระดับปฏิบัติอยู่ในระดับมากทั้งหมด นอกจากนี้ยังพบว่าปัจจัยสถานภาพส่วนบุคคลที่ต่างกัน มีทักษะในการปฏิบัติงานควบคุมฝูงชนไม่แตกต่างกัน ส่วนความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อระดับสมรรถนะในการควบคุมฝูงชน ด้านนโยบายและการบริหารงาน ด้านการปกครองบังคับบัญชา ด้านการได้รับการยอมรับนับถือ ด้านความสำเร็จของงาน และด้านความรับผิดชอบ มีความสัมพันธ์เชิงบวกในทิศทางเดียวกัน กับสมรรถนะในการควบคุมฝูงชนด้านทักษะในระดับสูง ทั้งนี้เนื่องจาก

ข้าราชการตำรวจพลร่ม ค่าชนเรศวร ได้ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรการควบคุมฝูงชนทุกคน ทำให้มีทักษะในการปฏิบัติงานการควบคุมฝูงชนอยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ยังต้องฝึกทบทวนการปฏิบัติงานควบคุมฝูงชนเป็นประจำทุกปี และจะได้รับการฝึก ทดสอบ ก่อนวางกำลังทุกครั้งก่อนออกปฏิบัติงานควบคุมฝูงชน เพื่อให้การปฏิบัติงานควบคุมฝูงชนเป็นไปด้วยความถูกต้อง พร้อมเพรียง เรียบร้อยและมีประสิทธิภาพเป็นไปตามมาตรฐานสากล

จากผลการวิจัยดังกล่าวนี้ทำให้ทราบว่าข้าราชการตำรวจพลร่ม ค่าชนเรศวร อำเภอยะอำ จังหวัดเพชรบุรี ส่วนใหญ่มีความสนใจและมีความเอาใจใส่ต่อการฝึกอบรมและการปฏิบัติหน้าที่ในการควบคุมฝูงชนอยู่ในระดับสูงทำให้ผลการวิจัยการศึกษาสมรรถนะในการควบคุมฝูงชนของตำรวจพลร่ม ค่าชนเรศวร อำเภอยะอำ จังหวัดเพชรบุรี ด้านทักษะอยู่ในระดับสูง ซึ่งผลการวิจัยมีความสอดคล้องกับแนวคิดของ อากรณ ภู่วิทยพันธุ์ (2548) ซึ่งได้กล่าวถึงสมรรถนะด้านทักษะว่าเป็นสิ่งที่ต้องพัฒนา และฝึกฝนให้เกิดขึ้นโดยจะต้องใช้ระยะเวลาเพื่อฝึกปฏิบัติให้เกิดทักษะนั้นขึ้นมา ทั้งนี้ทักษะจะถูกแบ่งออกเป็น 2 ด้าน ได้แก่ ทักษะด้านการบริหาร/จัดการงาน หรือทักษะในการบริหารควบคุมงานซึ่งจะเกี่ยวข้องกับระบบความคิด และการจัดการในการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพ เช่น ทักษะในการมีวิสัยทัศน์ทางกลยุทธ์ซึ่งทักษะดังกล่าว จะแสดงถึงการจัดระบบความคิดเพื่อบ่งชี้เป้าหมายในอนาคตว่าอยากจะทำ หรือมีความต้องการอะไรในอนาคต และทักษะด้านเทคนิคเฉพาะงาน ซึ่งหมายถึง ทักษะที่จำเป็นในการทำงานตามสายงาน หรือ กลุ่มงานที่แตกต่างกันไป เช่น งานจัดซื้อจะมีหน้าที่ความรับผิดชอบ และลักษณะงานที่แตกต่างไปจากงานผลิต ดังนั้นทักษะที่ต้องการของคนทำงานด้านจัดซื้อได้นั้น จะต้องแตกต่างไปจากงานผลิตเช่นเดียวกัน ซึ่งเป็นไปตามหลักแนวคิดทฤษฎีของ แมคเคลแลนด์ (McClelland, 1993) ที่ได้กล่าวถึงสมรรถนะด้านทักษะ คือสิ่งที่ต้องการให้ทำได้ อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น ทักษะทางคอมพิวเตอร์ ทักษะทางการถ่ายทอดความรู้ เป็นต้น ทักษะที่เกิดขึ้นนั้นมาจากพื้นฐานทางความรู้และสามารถปฏิบัติได้อย่างคล่องแคล่วว่องไว ซึ่งจัดได้ว่าเป็นสมรรถนะเชิงเทคนิค ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มานะ ศรีวิชัย (2546) ได้ทำการศึกษาการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจกองกำกับการป้องกันและปราบปรามจลาจลในการควบคุมฝูงชน ผลการวิจัยพบว่า การปฏิบัติหน้าที่จริงและการปฏิบัติหน้าที่ที่คิดว่าเหมาะสมของเจ้าหน้าที่ตำรวจกองกำกับการป้องกันและปราบปรามจลาจลในการควบคุม ฝูงชนมีความถูกต้องในระดับสูง โดยปัจจัยด้าน ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส ความรู้ความเข้าใจ และการฝึกอบรมที่แตกต่างกันมีผลต่อการปฏิบัติหน้าที่ที่คิดว่าเหมาะสมในการควบคุมฝูงชนแตกต่างกัน ส่วนปัจจัยด้าน อายุ เงินเดือน และประสบการณ์การทำงานที่ต่างกันมีผลต่อการปฏิบัติหน้าที่จริงและการปฏิบัติหน้าที่ที่คิดว่าเหมาะสมในการควบคุมฝูงชนไม่แตกต่างกัน และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างการปฏิบัติหน้าที่จริงและการปฏิบัติหน้าที่ที่คิดว่าเหมาะสมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ในการควบคุมฝูงชน พบว่า มีความแตกต่างกัน ทั้งนี้ข้าราชการตำรวจพลร่ม ค่า

นเรศวร อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา ได้มีการฝึกอบรมอยู่ตลอดเวลาทำให้ข้าราชการตำรวจพลร่ม ค่ายนเรศวร อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา มีทักษะในการควบคุมฝูงชนอยู่ในระดับสูง

3. ด้านเจตคติ ข้าราชการตำรวจพลร่ม ค่ายนเรศวร อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา ได้รับการฝึกอบรมหลักสูตรพิเศษต่างๆ สม่าเสมอมากที่สุด รองลงมาคือ ได้รับตำแหน่งที่สำคัญและมีความก้าวหน้าในอาชีพตำรวจ ได้รับการสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชาทุกระดับชั้น ตามลำดับ ซึ่งมีระดับปฏิบัติอยู่ในระดับมาก และได้รับการสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชาให้เลื่อนตำแหน่งและเงินเดือนสูงขึ้น ได้รับเลื่อนตำแหน่งหรือปรับเงินเดือนเป็นกรณีพิเศษให้เจ้าหน้าที่ควบคุมฝูงชนมีขวัญและกำลังใจในการทำงาน มีระดับปฏิบัติน้อยที่สุด ซึ่งมีระดับปฏิบัติโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง นอกจากนี้ยังพบว่าปัจจัยสถานภาพส่วนบุคคลที่ต่างกัน มีเจตคติในการปฏิบัติงานควบคุมฝูงชนไม่แตกต่างกัน ส่วนความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อระดับสมรรถนะในการควบคุมฝูงชน ด้านนโยบายและการบริหารงาน ด้านการปกครองบังคับบัญชา ด้านการได้รับการยอมรับนับถือ ด้านความสำเร็จของงาน และด้านความรับผิดชอบ มีความสัมพันธ์เชิงบวกในทิศทางเดียวกันกับสมรรถนะในการควบคุม ฝูงชนด้านเจตคติ ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เนื่องจากข้าราชการตำรวจพลร่ม ค่ายนเรศวร ไม่ได้รับการสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติงานด้านการควบคุมฝูงชนจากหน่วยงานแต่อย่างใด ทำให้ส่งผลถึงความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ในการควบคุมฝูงชน ซึ่งเป็นที่มาของการเกิดความเบื่อหน่าย ไม่อยากไปทำงานแต่ก็ต้องทำ นอกจากนี้ยังเป็นการสร้างความอึดอัดใจให้กับข้าราชการตำรวจพลร่ม ค่ายนเรศวร ทุกครั้งที่มีการร้องเรียนในการรับผิดชอบการปฏิบัติงานควบคุมฝูงชน ส่งผลให้บรรยากาศในการทำงานตึงเครียด ไม่มีความสุขในการทำงาน ซึ่งเหมือนกับเป็นการบังคับจิตใจให้ปฏิบัติงานและต้องปฏิบัติให้ดี เพราะต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับแนวคิดของ แมคเคลแลนด์ (McClelland, 1993) ที่ได้กล่าวถึงสมรรถนะด้านเจตคติว่าเป็นแรงจูงใจหรือแรงขับภายในซึ่งทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมที่มุ่งไปสู่เป้าหมาย หรือมุ่งสู่ความสำเร็จ เป็นต้น ซึ่งจัดอยู่ในกลุ่มสมรรถนะที่อยู่ลึกกลงไปหรือซ่อนอยู่ภายในตัวบุคคล ซึ่งเป็นสมรรถนะที่ยากต่อการวัดและการพัฒนา

จากผลการวิจัยดังกล่าวนี้ทำให้ทราบว่าข้าราชการตำรวจพลร่ม ค่ายนเรศวร อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา ส่วนใหญ่มีความต้องการความเจริญก้าวหน้าในชีวิตราชการ และรางวัลพิเศษ เช่น การเลื่อนยศ การเพิ่มขึ้นพิเศษ เป็นต้น เพื่อเป็นการเสริมสร้างกำลังใจให้กับข้าราชการตำรวจพลร่ม ค่ายนเรศวร และเพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจให้ผู้ปฏิบัติงานมีขวัญและกำลังใจที่ดีเพื่อจะได้ใช้กำลังกาย ใจและสติปัญญาความสามารถของตนในการปฏิบัติงานควบคุมฝูงชนอย่างเต็มที่ ไม่ต้องวิตกกังวล และทำด้วยความเต็มใจ ซึ่งจะส่งผลทำให้ข้าราชการตำรวจพลร่ม ค่ายนเรศวร มีความพอใจในการทำงาน มีความรักงาน และตั้งใจทำงานให้มีประสิทธิภาพสูงสุด ซึ่งจะทำให้สมรรถนะด้านเจตคติสูงขึ้น

ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับแนวคิดของ โบยาทซีส (Boyatzis, 1982 อ้างถึงใน สี่มา สีมานันท์, 2548) ซึ่งได้อธิบายว่า สมรรถนะ หมายถึง คุณลักษณะพื้นฐาน ของบุคคล ได้แก่ แรงจูงใจ อุปนิสัย ทักษะ จินตภาพส่วนตัว หรือบทบาททางสังคม หรือองค์ความรู้ ซึ่งบุคคลจำเป็นต้องใช้ในการปฏิบัติงาน เพื่อให้ได้ผลงานสูงกว่า/เหนือกว่าเกณฑ์เป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยที่สมรรถนะนี้ เป็นคุณลักษณะที่มีส่วนช่วยให้บุคคลสามารถผลิตผลงานที่มีประสิทธิภาพ หรือผลงานที่ดีเยี่ยมได้ หรือหากจะแปลความกลับก็คือ ถ้าคนทำงานไม่มีคุณลักษณะเหล่านั้นแล้ว จะไม่สามารถผลิตผลงานที่มีประสิทธิภาพได้ ทั้งนี้ในการสร้างขวัญและกำลังใจให้กับข้าราชการตำรวจพลร่ม ค่ายนเรศวร จะต้องขึ้นอยู่กับนโยบายของรัฐบาล และนโยบายของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

4. ด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ข้าราชการตำรวจพลร่ม ค่ายนเรศวร อำเภอสระอ่าว จังหวัดเพชรบุรี มีการร่วมกิจกรรมต่างๆระหว่างหน่วยงานภายในและภายนอกมากที่สุด รองลงมาคือ สามารถปกป้องทรัพย์สินให้กับประชาชนด้วยความเสียสละ และไม่เกรงกลัวต่ออันตราย เป็นที่พึ่งของประชาชนได้ในทุกระดับชั้น ประพฤติตัวมีมนุษยสัมพันธ์กับผู้ร่วมงานได้เป็นอย่างดีตามลำดับ และมีความผูกพันและเป็นมิตรกับประชาชนน้อยที่สุด ซึ่งมีระดับปฏิบัติอยู่ในระดับมากทั้งหมด นอกจากนี้ยังพบว่าปัจจัยสถานภาพส่วนบุคคลที่ต่างกัน มีคุณลักษณะส่วนบุคคลในการปฏิบัติงานควบคุมฝูงชนไม่แตกต่างกัน ส่วนความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อระดับสมรรถนะในการควบคุมฝูงชน ด้านนโยบายและการบริหารงาน ด้านการปกครองบังคับบัญชา ด้านการได้รับการยอมรับนับถือ ด้านความสำเร็จของงาน และด้านความรับผิดชอบ มีความสัมพันธ์เชิงบวกในทิศทางเดียวกันกับสมรรถนะในการควบคุมฝูงชนด้านคุณลักษณะส่วนบุคคลในระดับสูง ทั้งนี้เนื่องจากข้าราชการตำรวจพลร่ม ค่ายนเรศวร ได้มีการร่วมกิจกรรมระหว่างหน่วยงานและภายในหน่วยอยู่ตลอดเวลาและได้พบปะกับข้าราชการตำรวจหลายหน่วยงาน ซึ่งรวมไปถึงหน่วยงานทหารด้วยเพราะต้องซ้อมแผนการปฏิบัติงานควบคุมฝูงชนร่วมกันก่อนออกปฏิบัติงานทุกครั้ง และสามารถปกป้องทรัพย์สินให้กับประชาชนด้วยความเสียสละ สามารถเป็นที่พึ่งของประชาชนได้ อีกทั้งยังมีมนุษยสัมพันธ์กับผู้ร่วมงานเป็นอย่างดี นอกจากนี้ยังมีความผูกพันและเป็นมิตรกับประชาชนด้วย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ชูชัย สมितिไกร (2550 : 29) ซึ่งได้กล่าวถึงคุณลักษณะของบุคคลนั้นเปรียบเสมือนภูเขาน้ำแข็งที่ลอยอยู่ในน้ำ โดยมีส่วนหนึ่งที่เป็นส่วนน้อยลอยอยู่เหนือน้ำซึ่งสามารถสังเกตและวัดได้ง่าย ได้แก่ ความรู้สาขาต่างๆ ที่ได้เรียนมา และส่วนของทักษะ ได้แก่ ความเชี่ยวชาญ ความชำนาญพิเศษด้านต่างๆ สำหรับส่วนของภูเขาน้ำแข็งที่จมอยู่ใต้น้ำซึ่งเป็นส่วนที่มีปริมาณมากกว่านั้น เป็นส่วนที่ไม่อาจสังเกตได้ชัดเจนและวัดได้ยากกว่า และเป็นส่วนที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคลมากกว่า

จากการศึกษาสมรรถนะในการควบคุมฝูงชนของตำรวจพลร่ม ค่ายนเรศวร อำเภอสระอ่าว จังหวัดเพชรบุรี ทำให้ทราบว่าสมรรถนะของข้าราชการตำรวจพลร่ม ค่ายนเรศวร อยู่ในระดับมาก

แต่ข้าราชการตำรวจพลร่ม ค่ายนเรศวร ไม่มีความสุขในการปฏิบัติงานควบคุมฝูงชนเนื่องจากการไม่มีแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน ทั้งนี้เนื่องจากนโยบายของสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ไม่มีการให้รางวัลพิเศษหรือการเลื่อนยศ ตำแหน่ง ให้กับข้าราชการตำรวจเหล่านั้น ซึ่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติควรสร้างแรงจูงใจให้กับข้าราชการตำรวจพลร่ม ค่ายนเรศวร เพื่อให้เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงานควบคุมฝูงชน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ของ โจนาธาน บอสตัน (Jonathan Boston, 1996 อ้างถึงใน ชูชัย สมิตธิไกร, 2550) ซึ่งได้กล่าวถึงแนวคิดการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่โดยสรุปสาระสำคัญของการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ไว้ ดังนี้ 1) มองว่าการบริหารงานมีลักษณะของความเป็นสากลสภาพ หรือไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างการบริหารงานของภาครัฐกิจเอกชนและการบริหารงานภาครัฐ 2) ปรับเปลี่ยนการให้น้ำหนักความสำคัญไปจากเดิม ที่มุ่งเน้นการควบคุมทรัพยากร (ปัจจัยนำเข้า) และกฎหมาย ระเบียบเป็นเรื่องของการควบคุมผลผลิตและผลลัพธ์หรือปรับเปลี่ยนจากการให้ความสำคัญในการกิจรับผิดชอบต่อกระบวนการ ไปสู่การกิจรับผิดชอบต่อผลสัมฤทธิ์ 3) ให้ความสำคัญต่อเรื่องของทักษะการบริหารจัดการมากกว่าการกำหนดนโยบาย 4) โอนถ่ายอำนาจการควบคุมของหน่วยงานกลาง เพื่อปรับเปลี่ยนให้อิสระ และความคล่องตัวแก่ผู้บริหารของแต่ละหน่วยงาน 5) ปรับเปลี่ยนโครงสร้างหน่วยงานราชการใหม่ให้มีขนาดเล็กลงในรูปแบบของหน่วยงานอิสระในกำกับ โดยเฉพาะการแยกส่วนระหว่างภารกิจเชิงพาณิชย์และไม่ใช่เชิงพาณิชย์ การปฏิบัติงานเชิงนโยบายและการให้บริการออกจากกันโดยเด็ดขาด 6) แนวคิดเน้นการแปรสภาพกิจการของรัฐให้เป็นเอกชนและให้มีการจ้างเหมาบุคคลภายนอก รวมทั้งการประยุกต์ใช้วิธีการจัดจ้างและการแข่งขันประมูลงาน เพื่อลดต้นทุนและปรับปรุงคุณภาพงานในการบริการ 7) ปรับเปลี่ยนรูปแบบสัญญาจ้างบุคลากรของภาครัฐให้มีลักษณะเป็นระยะสั้นและกำหนดเงื่อนไขข้อตกลงให้มีความชัดเจน และสามารถตรวจสอบได้ 8) มีการเลียนแบบวิธีการบริหารจัดการของภาครัฐกิจเอกชน เช่น การวางแผนกลยุทธ์และแผนธุรกิจ การทำข้อตกลงว่าด้วยผลงาน การจ่ายค่าตอบแทนตามผลงาน การจัดจ้างบุคคลภายนอกให้เข้ามาปฏิบัติงานเป็นการชั่วคราว เฉพาะกิจ การพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารงาน และ การให้ความสำคัญต่อการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีขององค์กร 9) มีการสร้างแรงจูงใจ และการให้รางวัลตอบแทนในรูปของตัวเงิน มากขึ้น 10) สร้างระเบียบวินัยและความประหยัดในการใช้จ่ายเงินงบประมาณ โดยพยายามลดต้นทุนค่าใช้จ่ายและเพิ่มผลผลิต

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ด้านความรู้ โดยปกติข้าราชการตำรวจพลร่ม ค่ายนเรศวร ก็ได้มีการฝึกอบรม ทบพวนหลักสูตรการควบคุมฝูงชนอยู่แล้ว แต่ควรมีการพัฒนา ปรับปรุงตำราด้านการควบคุมฝูงชนให้เป็น

ปัจจุบันนอกจากนี้ควรพัฒนานุเคราะห์ที่ทำหน้าที่เป็นครูฝึกการควบคุมฝูงชน โดยการส่งไปศึกษาอบรมด้านการควบคุมฝูงชนให้มีความรู้ ความชำนาญมากยิ่งขึ้น เพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการฝึกหลักสูตรการควบคุมฝูงชนให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

2. ด้านทักษะ ข้าราชการตำรวจพลร่ม ค่ายนเรศวร ได้มีการฝึกอบรม ทบพวน หลักสูตรการควบคุมฝูงชนเป็นประจำทุกปี แต่เพื่อให้การควบคุมฝูงชนของข้าราชการตำรวจพลร่ม ค่ายนเรศวร มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ควรมีการฝึกทบพวนประจำปี อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง เพื่อให้เกิดความชำนาญ และเพิ่มทักษะในการปฏิบัติงานควบคุมฝูงชน

3. ด้านเจตคติ ข้าราชการตำรวจพลร่ม ค่ายนเรศวร มีสมรรถนะอยู่ในระดับปานกลาง เพราะขาดแรงจูงใจในการปฏิบัติงานการควบคุมฝูงชน ดังนั้นผู้บังคับบัญชาระดับสูงควรกำหนดนโยบาย และให้ความสำคัญในเรื่องของการสร้างแรงจูงใจในการทำงานด้านการควบคุมฝูงชนเพิ่มขึ้น เช่น การเลื่อนยศ เลื่อนขั้นเงินเดือนพิเศษ เป็นต้น เพื่อเป็นขวัญและกำลังใจตลอดจนการพัฒนาศักยภาพด้านสมรรถนะในการควบคุมฝูงชนให้มีประสิทธิภาพที่ดียิ่งขึ้นไป

4. ด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ข้าราชการตำรวจพลร่ม ค่ายนเรศวร มีสมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคลอยู่ในระดับมาก เพื่อเป็นการเพิ่มสมรรถนะให้ดียิ่งขึ้น ควรมีการให้รางวัลพิเศษสำหรับผู้ปฏิบัติความดี และยกย่องให้เป็นตัวอย่างแก่บุคคลอื่นต่อไป ซึ่งจะทำให้ข้าราชการตำรวจพลร่ม ค่ายนเรศวร มีขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ผู้บังคับบัญชาควรมีการสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติงานการควบคุมฝูงชน โดยจัดตั้งรางวัลหรือให้สิ่งตอบแทนเมื่อปฏิบัติงานได้สำเร็จจุล่งไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การเลื่อนขั้นเงินเดือนพิเศษสำหรับกลุ่มเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานควบคุมฝูงชน การจัดสอบแข่งขันเพื่อเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรเพื่อให้ได้ผู้บังคับบัญชาที่ปฏิบัติงานได้ตรงตามสายงาน ซึ่งจะทำให้มีความเข้าใจในการปฏิบัติงานเฉพาะด้านการควบคุมฝูงชนได้เป็นอย่างดี ประกอบกับการมีความรู้ความสามารถเฉพาะด้านงานควบคุมฝูงชน เพื่อนำไปสู่การบริหารงานและการบริหารทรัพยากรบุคคลในการปฏิบัติงานควบคุมฝูงชนให้มีสมรรถนะในการควบคุมฝูงชนของตำรวจพลร่ม ค่ายนเรศวร อำเภอสระใคร จังหวัดเพชรบุรี ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาและจัดกลุ่มสมรรถนะของผู้บริหาร โดยทำการจัดกลุ่มตามภาระหน้าที่และตามคุณลักษณะเฉพาะของสมรรถนะ พร้อมกับตำแหน่งทางการบริหารของกลุ่มผู้บริหารระดับสูง ของกองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน

2. การศึกษาสมรรถนะระดับนโยบายด้านการควบคุมฝูงชนของผู้บริหารระดับสูง ของ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน
3. ศึกษาปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการปฏิบัติงานควบคุมฝูงชน จากเจ้าหน้าที่ควบคุม ฝูงชนของตำรวจพลร่ม ค่ายนเรศวร อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

บรรณานุกรม

- จรัมพร ประถมบุรณ์. (2548). การพัฒนาเจ้าหน้าที่ให้เป็นเลิศในกระบวนการยุติธรรมทางปกครอง. กรุงเทพฯ : สำนักงานศาลปกครอง.
- จิรประภา อัครบวร. (2549). สร้างคนสร้างผลงาน. กรุงเทพฯ : ก.พลพิมพ์ (1996).
- ชูชัย สมितिไกร. (2550). การสรรหา การคัดเลือก และการประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากร. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2550). การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS. กรุงเทพฯ : บริษัท วี. อินเทอร์เน็ต.
- มานะ ศรีวิชัย. (2546). การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจกองกำกับการป้องกันและปราบปราม จลาจลในการควบคุมฝูงชน. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพัฒนาสังคม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ลิจิต สุทธะพินทุ. (2552). รายงานการศึกษาเฉพาะกรณี การปฏิบัติงานควบคุมฝูงชนของตำรวจ ปี พ.ศ. 2551. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ตำรวจ.
- ศิริพงษ์ ดาวัลย์ ณ อยุธยา. (2542). ทฤษฎีและแนวคิดทางรัฐประศาสนศาสตร์. เชียงใหม่ : ภาควิชาสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สิน พันธุ์พินิจ. (2547). เทคนิคการวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : วิทย์พัฒน์.
- สีมา สีมานนท์. (2548). “ว่าด้วยเรื่อง “สมรรถนะ” ในมุมมองของเลขาธิการ ก.พ.”. วารสารข้าราชการ. 50(1) : 1-4”
- อานนท์ ศักดิ์วรวิชญ์. (2548). “แนวคิดเรื่องสมรรถนะ Competency : เรื่องเก่าที่เรายังหลงทาง” Chulalongkon Review. 16(ก.ค. – ก.ย.) : 57 – 72.
- อากรณ ภู่วิทยพันธุ์. (2548). Competency Dictionary . กรุงเทพฯ : เอช อาร์ เซนเตอร์.
- McClelland,D.C. (1973). “Testing for Competence rather than for Intelligence,” American Psychologist. 28, 1 – 14.